

ادونیا یه نامه

تراس / روال عادی

اثان کلود کری بیر | اصغر سویی | سایی یه نامه های ببینکل، اروپایی (۸)

ارجاعاتی از پیش

و نهاده اندیشیده اند
و همچنان که می‌دانیده بود
حال استاد را بوده از

بعده

۱ مقدمه‌ی مترجم

زان کلود کری بر این ریگی از روستاهایی جنوب فرانسه در خلوات‌های دوکار
به نیما آمدیه است. در داشن سرای عالی آدمیات خوش و در رفته‌ی تاریخ
کل شنی ارشد گرفته‌ی اما خوبیش را وقت اورشتن گردید و اولین رمانش
علی‌مولکی را در سال ۱۹۵۷ منتشر نمایند. آشنایی با دنیا سینما و فیلم‌سازان رمان
را گذشتی و پیغمبر انسان پلیت شد به سینما و بعیویه خلیمان‌لئونیوس روزی
بی‌دوره فیلم‌نامه‌ی تعظیلات اتفاقی بیلو (۱۹۵۸) و کلی من (۱۹۶۰) را
برای راک ناتی و فیلم‌نامه جان بوئن (۱۹۶۲) با همراه پیغمبر انسان نوشت

و چندگاه خود را به عنوان فیلم‌نامه‌نویس تقدیمت کرد
کرجیم در سال ۱۹۶۷ با فیلم‌ساز عزیز سینماج جهان، اوسیس بروکل
ملأقات گردید از آن‌اگزیست مهکاری بسته‌الله بود برای خلق فیلم‌های

۱۱

مقدمه‌ی مترجم

۱۹

تراس

۱۲۹

روال عادی

۱۶۹

گفت و گو با زان کلود کری بر

و سریالی (۱۹۵۴) از آنکه بسیار نظر نداشتند
و دستورات خوب کردند (۱۹۶۰). همچنان می‌گفتند
شامل‌بودن آن تئاتر را (تئاتر) و معلم‌بودن آن طبقه (طبقه)
و بازیگری (بازیگری) را (بازیگری) می‌دانند و نهاد
؟ از اینکه کارگردانی را (کارگردانی) می‌دانند به عنوان مشکل می‌دانند
که (کارگردانی) (کارگردانی) (کارگردانی) (کارگردانی) (کارگردانی)
منابعی از آنها (کارگردانی) (کارگردانی) (کارگردانی) (کارگردانی) (کارگردانی)
پاکشون (کارگردانی) (کارگردانی) (کارگردانی) (کارگردانی) (کارگردانی)

| مقدمه‌ی مترجم |

ژان کلود کری پیر^۱ در یکی از روستاهای جنوب فرانسه در خانواده‌ای موکار
به دنیا آمد. در دانش‌سرای عالی، ادبیات خواند و در رشته‌ی تاریخ
کارشناسی ارشد گرفت، اما خودش را وقف نوشتند کرد و او لین رمانش
مارمولک^۲ را در سال ۱۹۵۷ منتشر ساخت. آشنایی با دو فیلم‌ساز آن زمان،
ژاک تاتی^۳ و پییر اتکس^۴ باعث شد به سینما و به ویژه فیلم‌نامه‌نویسی روی
بیاورد. فیلم‌نامه‌های تعطیلات آقای اولو^۵ (۱۹۵۸) و دایی من^۶ (۱۹۶۰) را
برای ژاک تاتی و فیلم‌نامه جان برلب^۷ (۱۹۶۲) را برای پییر اتکس نوشت
و جایگاه خود را به عنوان فیلم‌نامه‌نویس ثبت کرد.

کری پیر در سال ۱۹۶۳ با فیلم‌ساز بزرگ سینمای جهان، لوئیس بونوئل
ملقات کرد و این آغاز یک همکاری بیست‌ساله بود برای خلق فیلم‌هایی

- 1. Jean-Claude Carrière
- 2. Lézard
- 3. Jacques Tati
- 4. Pierre Étaix
- 5. Les Vacances de Monsieur Hulot
- 6. Mon oncle
- 7. Le Soupirant

- جیان کلود کری پیر
- لیزارد
- ژاک تاتی
- پیر اتاک
- مونسیور هولو
- مون اونکل
- لے سوپیران

۱۷۷

۱۷۸

۱۷۹

۱۸۰

۱۸۱

۱۸۲

۱۸۳

۱۸۴

نظیر خاطرات یک خدمتکار^۱ (۱۹۶۴)، بیل دو ژور^۲ (۱۹۶۷)، جذایت پنهان بورزوای^۳ (۱۹۷۲) و میل مبهم هوس^۴ (۱۹۷۷). در این بین کری بر برای فیلم‌سازان دیگری هم فیلم‌نامه می‌نوشت و یا در نوشتن فیلم‌نامه همکاری می‌کرد، کاری که تا امروز ادامه یافته است. از میان فیلم‌نامه‌های متعددی که او نوشته است می‌توان به این‌ها اشاره کرد: ذنده‌باد ماریا^۵ (لویی مال، ۱۹۶۵)، گل ارکیده^۶ (پاتریس شرو، ۱۹۷۵)، بروانه‌ای روی شانه^۷ (زاک دری، ۱۹۷۸)، طبل^۸ (فولکر شلندروف، ۱۹۷۹)، دانتون^۹ (آنده وایدا، ۱۹۸۲)، سبکی تحمل ناپذیر هستی (فیلیپ کافمن، ۱۹۸۸)، سیرانو دوبربورواک^{۱۰} (زان پل رایانو، ۱۹۹۱)، اشباح گویا^{۱۱} (میلوش فورمن، ۲۰۰۷) و رویان سفید^{۱۲} (میشل هانتکه، ۲۰۰۹). کری بر فیلم‌نامه‌های زیادی هم برای تلویزیون نوشته است.

زان کلود کری بر نوشتن برای تئاتر را در سال ۱۹۶۷ با نگارش نمایشنامه دفترچه‌ی یادداشت^{۱۳} برای کارگردان فرانسوی، آندره بارساک^{۱۴}، آغاز کرد. در سال‌های بعد با زان لویی بارو همکاری کرد و نمایشنامه‌های هارولد و مود^{۱۵} (۱۹۷۱) و شب‌های پاریس^{۱۶} (۱۹۷۴)

1. *Timon d'Athènes*
2. *La Conférence des oiseaux*
3. *La Tragédie de Carmen d'après*
4. *Le Mahabharata*
5. *La tempête*
6. *La Controverse de Valladolid*
7. *Le Jeune prince et la vérité*
8. *Le Circuit ordinaire*
9. *L'Audition*
10. *Mon dernier Soupir*
11. *Les Mots et la Chose*
12. *La Force du Bouddhisme*
13. *Le Vin bouru*
14. *Dictionnaire amoureux de l'Inde*
15. *Tous en scène*
16. *Dictionnaire amoureux de Mexique*

را برای او نوشت. همکاری با کارگردان بزرگ تئاتر پیتر بروک جایگاه ویژه‌ای در کارنامه‌ی تئاتری کری بر دارد که با اقتباس او از نمایشنامه‌ی *تیعنون آتنی*^۱ (۱۹۷۴) آغاز شد و با نمایشنامه‌ها و اقتباس‌هایی چون *مجمع مرغان*^۲ (۱۹۸۰)، *ترازدی کارمن*^۳ (۱۹۸۵)، *ماهابهاراتا*^۴ (۱۹۸۹)، *توفان*^۵ (۱۹۹۳) و غیره ادامه پیدا کرد. دیگر نمایشنامه‌هایی که بر عبارتند از *تراس* (۱۹۹۷)، *مشاجره‌ی والدولید*^۶ (۱۹۹۹)، *شاهزاده‌ی جوان و حقیقت*^۷ (۲۰۰۱)، *روال عادی*^۸ (۲۰۰۲) و تست بازیگری^۹ (۲۰۱۰).

علاوه بر چاپ پنج رمان و برخی از فیلم‌نامه‌ها و نمایشنامه‌ها، کری بر کتاب‌های دیگری هم منتشر کرده است که ژانرهای مختلفی نظیر مجموعه مقاله، سفرنامه، خاطرات و گفت‌و‌گو را در برمی‌گیرند که از میان آن هامی‌توان به این آثار اشاره کرد: آخرین نفس‌هایم^{۱۰} (گفت‌و‌گو با بونوئل، ۱۹۸۰)، واژه‌ها و اشیا^{۱۱} (مجموعه مقاله، ۱۹۸۶)، قدرت مذهب بودا^{۱۲} (با همکاری دلالی لاما، ۱۹۹۵)، شراب خام^{۱۳} (۲۰۰۰)، فرهنگ عاشقانه‌ی هند^{۱۴} (یادداشت‌های سفر، ۲۰۰۵)، همه روی صحنه^{۱۵} (خاطرات همکاری با پیتر بروک، ۲۰۰۷)، فرهنگ عاشقانه‌ی مکزیک^{۱۶} (۲۰۰۹) امیدوار نباشد که کتاب‌ها دست

1. *Timon d'Athènes*
 2. *La Conférence des oiseaux*
 3. *La Tragédie de Carmen d'après*
 4. *Le Mahabharata*
 5. *La tempête*
 6. *La Controverse de Valladolid*
 7. *Le Jeune prince et la vérité*
 8. *Le Circuit ordinaire*
 9. *L'Audition*
 10. *Mon dernier Soupir*
 11. *Les Mots et la Chose*
 12. *La Force du Bouddhisme*
 13. *Le Vin bouru*
 14. *Dictionnaire amoureux de l'Inde*
 15. *Tous en scène*
 16. *Dictionnaire amoureux de Mexique*